

Nógv at spara við gullmerkjum í Miklagarði

Í Miklagarði eru tey farin undir eitt stórt átak við gullmerkjum, har viðskiftafólk kunnu spara heilt upp til 70 prosent fyri ávísar dygdarvørur

Fyri einari viku síðani fóru tey undir eitt stórt sonevnt gullmerkjaatak í Miklagarði í SMS. Í høvuðsheitinum snýr átakið seg um, at fyri hvørjar 50 krónur, ið kundin keypir fyri í Miklagarði, fær kundin eitt gullmerki.

Tá ið kundin hevur savnað sær eina hóskaði nøgd av gullmerkjum, kunnu hesi brúkast til at keypa útvaldar dygdarvørur av merkinum Point við heilt upp til 70 prosent í avsláttir.

Eltól

Merkið Point fevnir um bæði eltól og hvítvørur, men í nýggja gullmerkjaáttakinum hjá Miklagarði fevnir vørúrrvalið tó bert um eltól, sum eru serliga væl egnað til dagliga húsarhaldið.

Eitt nú fevnir vørúrrvalið í áttakinum um blendarar, elketlar, djúspressarar og køksvektir.

Tað, sum eyðkennir allar vørurnar hjá Point, er, at tær hava nógvir hentleikar, og dygdin er í topp. Harumframt hevur Point eina ta bestu tænaðstuna á marknaðinum, hvat viðvíkur garanti og treytum annars.

Galdandi til í summar

Fyri tveimum árum síðani hevði Miklagarður eisini eitt slíkt átak, og tað bleiv ógvuliga væl móttikið av viðskiftafólkunum hjá Miklagarði, og nú fer Miklagarður so fyri aðru ferð undir eitt slíkt átak.

Gullmerkjaátakið fór av bakka-stokki mánadagin í farnu viku, og átakið koyrir heilt fram til 11.

Juni. Eftir hetta hava viðskiftafólk í Miklagarði tvær – fram til 25. Juni 2016 – til at koma eftir Point-vørunum, sum tey kunnu fáa bíligani, um tey hava gullmerkir við sær. Tað er einki mark sett fyri, hvussu nógvir Point-lutir, ið ein kundi kann útvega sær.

Dreymaferðin sum gjørdist ein marra

Livar Nysted, listamaður og havrógvari, hevði í endanum av seinastu viku eina áhugaverda frásøgn á sínari facebook-síðu um eina hending á havrógving fyri júst sjei árum síðan, tá teir brutu róðrið og noyddust at gevast at rógva um Atlantarhavið

Vilmund Jacobsen

Tað eru sjei ár í dag, síðan vit máttu gevast við royndini at rógva um Atlanshavið. Vit høvdu róið í 10 dagar og lagt 1000 fjórðingar aftur um okkum. Tað var av bestu róðrarlíkindum, eini 15 metrar um sekundið beint í reyvína, og ferðin var stór á báttinum. Alt var idyl. Vit livdu okkara stóra dreym, og lagið var gott á monnum.

Tað skivrar Livar Nysted, sum vísir á, at lítið visti manningin tann morgunin, hvussu teirra dreymatúrur knapliga gjørdist til eina marra.

– Einaferð út á seinnapartin hendi tað so. Eg sat frammi á bógbekki í bagborð og róði, tá eitt sett kom í báttin, og bátturin létu seinni fór tvørur. Leven, sum sat undir liðini á mær, leyp á fótur og fór beina leið aftur á reyvína á báttinum at kanna, hvussu var vorðið. »Vit hava mist róðrið«, hoyrði eg hann siga.

Livar sigur, at tað fóru nógvir tankar ígjøgnum høvðið ta næstu lútuna, og hannföldi eitt øgiligt vón-

– Einaferð út á seinnapartin hendi tað. Eg sat frammi á bógbekki og róði, tá eitt sett kom í báttin, sigur Livar Nysted

brot. Hann visti beinanvegin, at teir fóru ikki at koma langt utan róður.

– Vit fóru beinanvegin til verka at rigga eitt nýtt róður til. Vit gjørdur nakrar royndir at stýra við eini ár, men tær brotnaðu eftir lítla lútu. Vindurin var vaksin til einar 20 metrar um sekundið, og aldan gjørdist væl størri, so árárnar hildu ikki. Okkurt annað mátti gerast.

Hann sigur, at Leven nú fann upp á at taka kjólin úr báttinum og festa hann á reyvína á báttinum. Eftir nakrar tímar høvdu teir eitt nýtt róður. Tað var ein øgilig fløkja av reimum og endum sum hildu kjólinum upp á pláss.

– Vit fóru so aftur at rógva, eg og Leven skiftust at stýra, tveir tímar í part. Tað var sera tungt at stýra báttinum við hond. Vit máttu sita á

sjálvari reyvíni á og hvørjaferð eitt brot kom, breyt tað yvir okkum. Tað var ikki serliga tespiligt at sita har í so ringum veðri og ikki heilt vandaleyst, so lína var bundin í okkum.

Endaði uttanborðs

Livar Nysted vísir á, at út á náttina byrjaði tað nýggja róðrið at loysna, og teir máttu gevast at rógva. Tað var ikki hugsingur um at gera nakað við róðrið, og teir gjørdur av at koyra drívakkerið út.

– Men, vit sóu nokso skjótt, at hetta kom helst ikki at ganga. Vit høvdu 2000 fjórðingar eftir at rógva, og veðrið var so ringt, at róðrið kom ikki at halda til túrin. Lagið á monnum var alt annað enn gott, og stóðan gjørdist ikki betri, tá fjáltur kom á nakrar av monninum.

Hann sigur, at teir høvdu ligið nakrar tímar fyri drívakker, tá Leven fór frammi í gron at kanna endan, sum helt akkerinum. Ímeðan Leven er har frammi, fáa teir ein stóran sjógv, sum legði allan báttin undir.

– Eg var staddur í kabinuni, tá

tað breyt. Tá sjógvurin var runnin av báttinum, kom róp í, at Leven var vekk! Eg leyp út á dekkið og royndi at hyggja rundan um báttin. Tað var bølamyrt, so tað var ringt at síggja nakað. Alt í einum rópar Don: »Leven hongur uttanborða í trygdarlíni«.

Hann sigur, at teir fingur mannin inn aftur í øllum góðum, men standurin var ikki góður umborð. Fleiri av monnunum høvdu fingið nokk og vildu av báttinum. Teir royndu sum frægast at tosa við menninar, sum ikki vóru so væl fyri sálarliga, men lítið hjálpti. Har var einki at gera.

– Morgunin eftir ringdi Leven eftir hjálpi. Vit fingur at vita, at eitt russiskt farmaskip hevði kós á okkum, og teir søgdu, at teir vildu taka okkum upp. 12 tímar seinni stóð eg á dekkinum á hesum russiska farmaskipinum, og hesin túrin um Atlanshavið var liðugur, sigur Livar Nysted á sínari facebook-síðu.